

Bemærkninger til forslaget

Den ny samarbejdsaftale mellem Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet indebærer ifølge Information den 15. marts 1995, at »Kommissionen som hovedregel skal følge Parlamentets ændringsforslag til ny lovgivning. Det indebærer, at der skal være enighed blandt de 15 regeringer i Ministerrådet for at fastholde Ministerrådets formuleringer«. Samarbejdsaftalen fastslår, at der skal være »vigtige grunde« til, at Kommissionen afviser et forslag fra Parlamentet, og at denne beslutning skal træffes af hele Kommissionen, ikke kun af den enkelte EU-kommis-sær for området. Hvis Kommissionen ender med at acceptere Europa-Parlamentets forslag, skal der være enighed blandt alle de nuværende 15 landes mini-stre om et andet forslag for at ændre det.

Enhedslisten ser samarbejdsaftalen som en del af den forfatningskamp, der går ud på at gøre Europa-Parlamentet til et rigtigt parlament og Europa-Kommissionen til en rigtig regering i en føderation, en Unionsstat. Fremover vil Kommissionen i højere grad skulle stå til regnskab over for Europa-Parlamentet end over for de nuværende nationale regeringer dannet på baggrund af de parlamentsvalg, som har været afholdt i de pågældende lande. Dermed indebærer den nye samarbejdsaftale mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet en mindskelse af de

nationale parlamenters rolle og betydning – en udvikling, som Enhedslisten vil advare stærkt imod. Den nuværende aftale vil ligeledes gøre det sværere for Ministerrådet at tage hensyn til mindretallet i Ministerrådet i de forskellige sager, som kommer på bordet.

Aftalen er udformet således, at den formentlig ikke formelt, men kun reelt er i strid med Maastricht-Traktaten. Indholdet af aftalen er imidlertid et klart brud med det grundlag, som de danske vælgere tog stilling til ved folkeafstemningen den 18. maj 1993. Derfor må det sikres, at samarbejdsaftalen mellem Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet aldrig kommer til at virke. Europa-Kommissionen skal tvinges til at ophæve aftalen.

Det kan gøres ved, at EU's Ministerråd på forhånd blokerer for vedtagelsen af alle kommissionsforslag, som er omfattet af samarbejdsaftalen. Blokerende mindretal kræver 26 stemmer i det nuværende Ministerråd og kunne f.eks. skabes ved en aftale mellem Danmark, Sverige, Finland, England, Grækenland og Irland, som tilsammen har 28 stemmer.

I tilfælde, hvor der kræves enstemighed i Ministerrådet, kan Danmark selvfølgelig selv blokere de af Europa-Kommissionens direktivforslag, som ud-springer af den ny aftale.